

[Miljøministeren]

Ernæringspolitik kan gennemføres inden for den eksisterende lovgivning og ad frivillighedens vej.

Hr. Hove Sørensen var inde på spørgsmålet, om der forskes for lidt eller for forkert. Der forskes mere i grise end i, hvad vi egentlig skal spise, var vel hovedtanken bag det, hr. Hove Sørensen sagde. Nu skal vi da ikke glemme, at grise jo også skal spises. Men vi kunne jo godt stille det spørgsmål, om vi skulle have øgede ressourcer til ernæringsoplysning og ernæringsforskning. Det koster nødvendigvis ikke flere penge at opprioritere ernæringsundervisning, oplysning og forskning. At forbedre ernæringsundervisningen i skolen kan f.eks. ske inden for de eksisterende rammer uden ekstra udgifter. Ernæringsoplysningen kan intensiveres og effektiviseres via de eksisterende institutioner og kanaler samt ved anvendelse af mere utraditionelle metoder.

En styrkelse af ernæringsforskning kan ske ved bedre koordinering af den eksisterende forskning samt ved omprioriteringer inden for de eksisterende forskningsbudgetter. I forhold til det samlede forskningsbudget er det forsvindende små beløb, det drejer sig om.

Der bliver således ikke tale om, at en ernæringspolitik behøver at medføre store offentlige udgifter. Tværtimod vil en ernæringspolitik på længere sigt forbedre befolkningens sundhedstilstand og dermed også være med til at begrænse udgifterne til sygesektoren.

På den anden side må der nødvendigvis blive behov for mindre omprioriteringer inden for de eksisterende rammer. Formuleringen af en ernæringspolitik er netop udtryk for, at vi opprioriterer det ernæringsmæssige i forhold til tidligere.

Fru Grethe Kindberg Jørgensen var inde på, at den danske forbruger nu ved så meget, at man nok kan klare en sund kostsammensætning. Derfor kunne man også godt spørge, om det var nødvendigt at gå ind i yderligere initiativer. Jeg tror nok, vi må sige, at vel ved vi en del, men meget tyder på, at vi ved for lidt, og derfor er det også nødvendigt, at vi går ind i en kostundersøgelse som den, der er planlagt. Fru Grethe Kindberg Jørgensen spørger så i den forbindelse: vil erhvervene overhovedet kunne leve med en ernæringspolitik?

Jeg tror nok, at vi må sige ganske klart, at dansk erhvervslivs fornemste opgave er at producere de sundest tænkelige fødevarer, hvad der også blev klart udtrykt af fru Tove Lindbo Larsen, der sagde det sådan: »landbrugets profil er kvalitetsvarer«. Den honnør skal da også lyde herfra til dansk erhvervsliv. Men det er ikke de radikale kostændringer, vi anbefaler. Der er tale om at bevare de gode sider ved dansk kost og fjerne de uheldige. Alligevel vil det gå ud over visse dele af erhvervet, hvis hele befolkningen ændrede kostvaner på én gang som følge af en ernæringspolitik. Det er der jo ikke tale om. Kostvaner ændrer sig ikke fra den ene dag til den anden, det sker over en årrække. Set i længere tidsperspektiv er en ernæringspolitik til gavn for hele levnedsmiddelerhvervet. Det er, som jeg sagde, erhvervets fornemste opgave at forsyne befolkningen med gode og sunde levnedsmidler. På lang sigt må der nødvendigvis bringes balance mellem landbrugsproduktionen og de ernæringsmæssige behov på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne; ellers løber erhvervet ind i et endnu værre strukturelt problem end det, det er i dag. En ernæringspolitik kan være med til at vise vejen. En øget opmærksomhed om ernæring kan desuden forbedre dansk levnedsmiddelproduktion og give os et konkurrencemæssigt fortrin i forhold til udlandet, efterhånden som forbrugernes interesse for ernæring stiger. Jeg nægter at tro på, at dansk erhvervsliv ikke er i stand til at tage denne udfordring.

Der var tale om fra det radikale venstres side, at man var for en ernæringspolitik, men imod et forbud. Den opfattelse kan jeg fuldt ud dele.

Fru Anne Grete Holmsgård tror ikke en snus på forhandling. Det er jo forskellen på vores holdning. Jeg tror ikke en snus på, at vi opnår positive resultater i et forbudssamfund eller et tvangssamfund. Lad os dog nu prøve, om ikke vi kan nå målet ad forhandlingens vej. Skulle det vise sig umuligt at nå det mål, vi ønsker ad denne vej, må vi vende tilbage til sagen.

Hr. Waldorff var inde på, at mine forgængere har opgivet at kæmpe imod landbruget. Jeg vil gerne sige: ja, for hvorfor i alverden skulle vi dog det? Vores formål er at kæmpe sammen med landbruget og ernæringsindustrien for at nå det bedst mulige resultat, og